

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління
персоналом (МАУП), 2012

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

ЗМІСТ

Головатий М. Ф. Суспільство і держава: концептуальні засади взаємодії у процесі суспільно-політичних трансформацій та модернізації політичної системи України 7	Гапоненко В. А. Формування міжнародного іміджу України як складової державної політики євроінтеграції..... 74
Гай-Нижник П. П. Інститут державних повітових комісарів, повітових Національних Рад та жандармерії у ЗУНР..... 17	Дікарєв О. І., Волинець О. В. Геополітичний та гео економічний вимір енергетичної політики 78
Баєва О. В. Державне регулювання загальнообов'язкового соціального медичного страхування 32	Калита Л. В. Особенности использования PR в спортивном менеджменте 82
Білоус А. О., Корсуненко Л. І. Теоретико-правові основи аналізу поняття інституту державної служби 37	Качмарський Є. І. Європейські вектори реформування місцевого самоврядування в Україні ... 87
Дикарев А. И., Дзявилько Е. А., Джан Веньчжун, Хоанг Динь Чай Сравнительная характеристика дипломатии циркумполярных стран и Шанхайской организации сотрудничества 44	Кондратюк Т. В. Сучасна сімейна політика держави як ключовий різновид державної управлінської політики 90
Утвенко В. В. Місцеве самоврядування України в контексті європейської інтеграції: історична генеза та сучасність 48	Лазоренко Л. В. Удосконалення технології прийняття управлінських рішень у державному секторі економіки 97
Баєва О. В., Старих Л. В. Державне регулювання вищої освіти України в умовах інтеграції в європейський освітній простір 55	Новальська Н. І. Актуальні питання підготовки фахівців з адміністративного менеджменту для сектору державного управління 101
Буркун І. Г. Вдосконалення структури органів місцевого смоврядування 64	Павленко В. В. , Павленко В. Л. Європейський досвід державного управління: податкова система Великої Британії 106
Галайдюк В. В. Професійна підготовка молоді до державного управління 65	Петракова К. О. Соціальна правова держава як політичний інститут: становлення, проблеми розвитку 118
	Сацький П. В. У боротьбі за безнадійну справу (деякі аспекти дипломатичної діяльності В. Липинського)..... 122

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ СЕКТОРУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 101–105

Значна кількість та складність функцій та завдань, які реалізуються органами державної влади та місцевого самоврядування, визначають необхідність істотного підвищення рівня професійної підготовки та перепідготовки працівників, адаптації їх до нових умов економічного та соціального розвитку країни, становлення громадянського суспільства. Для задоволення потреби державних підприємств, установ та організацій кваліфікованими фахівцями з адміністрування вищої кваліфікації потрібні висококваліфіковані фахівці зі спеціальності 8.18010018 “Адміністративний менеджмент”.

Одним з напрямів управління суспільством, що розвивається та набуває досвід, є адміністративний менеджмент. Оскільки в Україні відбувається зміна стереотипів функціонування адміністративного апарату, це питання є актуальним. Воно стосується державних та комерційних структур, реалізації проектів, зокрема інноваційних. Структурні перетворення, що безпосередньо триватимуть в органах державного управління країни, потребують фахівців з адміністративного управління.

Професор Вудро Вільсон — майбутній президент США, створив модель “адміністративної ефективності”, запропонувавши використовувати в адміністративно-державному управлінні методи організації та управління в бізнесі, обґрунтував необхідність високого професіоналізму в системі державного адміністрування (підбору держслужбовців за їхньою професійною компетентністю) [1].

Необхідність підготовки фахівців за спеціальністю “Адміністративний менеджмент” обумовлена широким впровадженням таких управлінських напрямів, як адміністрування менеджменту в роботу підприємницьких структур та органів державного та регіонального управління. Фахівці цієї спеціальності мають визначати напрями, розробляти й впроваджувати новітні ідеї і технології в систему управління, а також здійснювати контроль за розвитком підприємства, організації чи установи.

Адміністративний менеджмент — це діяльність із управління всередині колективу підприємства, установи, організації, державного органу, що спрямована на вирішення зовнішніх

завдань, створення в колективі найкращих умов для цього.

Це діяльність, що пов'язана передусім з рішенням стратегічних завдань організації з урахуванням комплексу зовнішніх і внутрішніх факторів впливу та тенденцій розвитку як підприємства в конкурентному оточенні, так і певної галузі суспільного виробництва в держави в цілому.

Крім цього, до адміністративного менеджменту входить також забезпечення діяльності адміністрації, а це вже пов'язано з організацією роботи усіх підрозділів, які забезпечують виконання адміністрацією покладених на неї функцій.

Тобто мова йде про професійну підготовку керівників, що передбачає використання і пристосування набутих теоретичних знань та практичних умінь до конкретних цілеспрямованих дій відносно управління організацією з позицій системного бачення.

Підготовка фахівців за спеціальністю 8.18010018 “Адміністративний менеджмент” здійснюється у таких вищих навчальних закладах України:

1. Міжрегіональна Академія управління персоналом (з 2003 р.).
2. Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України.
3. Національний університет “Львівська політехніка” (кафедра адміністративного та фінансового менеджменту на даний час проходить ліцензування за спеціальністю 8.18010018 “Адміністративний менеджмент”).
4. Полтавська державна аграрна академія (здійснює підготовку з 2002 р.);

5. Вища школа Адміністративного менеджменту Національного фармацевтичного університету (створена на базі кафедри менеджменту і адміністрування Національного фармацевтичного університету).
6. Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, Східноукраїнський Національний університет імені Володимира Даля (кафедра адміністрування створена в 2007 р. на базі кафедр “Менеджменту” і “Менеджменту зовнішньоекономічної діяльності” для підвищення якості підготовки магістрів специфічних категорій за спеціальностями “Адміністративний менеджмент” і “Управління навчальним закладом”).
7. Криворізький технічний університет (кафедра менеджменту і адміністрування з 2009 року проводить підготовку фахівців зі специфічної категорії “Адміністративний менеджмент”).
8. Сумський державний університет (здійснює процедуру ліцензування щодо відкриття спеціальності “Адміністративний менеджмент” освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр”).
9. Національний університет водного господарства і природокористування м. Рівне (кафедра регіонального управління відкрила та налагодила підготовку фахівців за спеціальністю “Адміністративний менеджмент” з 1993 р.).
10. Хмельницький університет управління та права (факультет управління та економіки).

11. Інститут прикладного системного аналізу Національного технічного університету України “Київський політехнічний інститут” (спеціальність “Адміністративний менеджмент”, спеціалізація “Сталий розвиток та державне управління: глобальний і регіональний контексти”).
12. Інститут післядипломного навчання Національного авіаційного університету (факультет технологій управління).
13. Донецький національний технічний університет (кафедру менеджменту і господарського права факультету менеджменту й інновацій очолює академік НАН України, доктор економічних наук, професор А. І. Амоша) та ін.

Курс “Адміністративний менеджмент” належить до міждисциплінарної інтегрованої частини циклів економічних та гуманітарних дисциплін, завдання яких: навчальна, методологічна, світоглядна та загальнокультурна підготовка топ-менеджерів [2].

Для досягнення магістерського рівня знань з адміністративної діяльності студенти в процесі навчання вивчають такі дисципліни: управління соціальною та екологічною безпекою діяльності; управління інформаційними зв'язками; управління змістом робіт; управління трудовими ресурсами; теорія організації; менеджмент організації; керівник адміністративної служби; техніка адміністративної діяльності; правові засади адміністративної діяльності; аудит і оцінювання управлінської діяльності.

Коло обов'язків, які виконує менеджер з адміністративної діяльності

відповідно до займаної посади і які визначаються посадовою інструкцією або кваліфікаційною характеристикою, об'єднують у кілька виробничих функцій:

1) проєктувальна (визначення напрямів розвитку організації, підготовки проєктів нормативних, організаційно-методичних документів, інформаційно-аналітичних матеріалів, пов'язаних з роботою підрозділу; підготовки проєктів відповідей на звернення та заяви, що надійшли на розгляд до відповідного підрозділу);

2) організаційна (утворення та підтримання раціональної структури та збалансованості діяльності підрозділів організації; організація структури адміністративної служби; організація роботи з документами, що знаходяться в документообігу підприємства, або структурного підрозділу; розроблення посадових інструкцій та правил внутрішнього трудового розпорядку; формування корпоративної культури організації, кадрової політики, спрямованої на забезпечення дієздатності колективу, організації кадрового забезпечення та заходів щодо вдосконалення форм і методів роботи з персоналом тощо);

3) управлінська (здійснення управління діяльністю адміністративної служби організації (підприємства, установи); координація діяльності підрозділу; контроль та оцінка стану справ на відповідній ділянці роботи підрозділу у межах регламентованих завдань та постійних обов'язків, ґрунтуючись на чинному законодавстві з питань, що належать до компетенції підрозділу, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту з використанням сучасних методів

аналізу та оцінки справ з метою визначення досягнень та заходів щодо усунення недоліків роботи; організація та вдосконалення менеджменту установи);

4) виконавська (забезпечення ефективного виконання завдань діяльності; здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення організації (підприємства, установи) та її структурних підрозділів; створення ефективної системи трудових відносин; створення належного морально-психологічного клімату при здійсненні спільної діяльності; ведення ефективної комунікаційної взаємодії; забезпечення захисту персоналу організації й об'єктів господарювання у разі виникнення надзвичайної ситуації; підготовка пропозицій, порад і рекомендацій у складі групи фахівців, з використанням відповідної статистичної інформації та інших даних державних органів влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, політичних партій, громадських та релігійних організацій, підприємств, установ, організацій, їх філій та відділень незалежно від форм власності, з використанням загальнонаукових та конкретно-наукових методів дослідження);

5) технічна (інформаційно-технічне забезпечення діяльності організації (підрозділу); здійснення обліково-контрольних робіт щодо ефективного використання ресурсів у підрозділі; налагодження та підтримання внутрішніх і зовнішніх контактів підрозділу);

6) дослідницька (участь в організації наукового дослідження; проведення наукових досліджень; участь у впровадженні результатів наукових

досліджень; здійснення консультаційної діяльності);

7) освітня (навчання персоналу; науково-методичне забезпечення навчального процесу в закладах освіти; здійснення процесу викладання; контролювання процесу і результатів освітньої діяльності) [3].

Цільова аудиторія програми підготовки фахівців з адміністративного менеджменту: працівники підприємств, установ та організацій державного і комунального секторів, державні службовці, які працюють в різних сферах державного управління: міністерствах, органах місцевого самоврядування, податкових адміністраціях, фондах зайнятості та соціального страхування, контрольно-ревізійних управліннях, митній службі та ін.

Сектор державного управління не може залишатися без постійно оновлюваного потенціалу державних службовців-професіоналів. Реформування системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування передбачає підготовку висококваліфікованих управлінців, здатних мобільно реагувати на запити суспільства, вносити вагомий внесок в адміністративну реформу та європейську інтеграцію нашої країни.

Література

1. Антонюк О. В. Адміністративний менеджмент: теоретико-методологічні засади // Персонал. — 2006. — № 12.
2. Чайка Н. Г. Компетентнісний підхід до побудови програми навчання

магістрів за спеціальністю “Адміністративний менеджмент” // Концептуальні засади формування менеджменту в Україні: Зб. матер. III Всеукр. наук. конф. — К.: МАУП, 2010. — С. 57–64.

3. *Варіативна* частина освітньо-кваліфікаційної характеристики за спеціальністю 8.000007 “Адміністративний менеджмент”, напрям підготовки “Специфічні категорії”. — К.: МАУП, 2008.